

Hubert Philipp Weber

Apoštolské krédo

JAK CHÁPAT

VYZNÁNÍ VÍRY

VYŠEHRA D

Apoštolské krédo

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.ivysehrad.cz
www.albatrosmedia.cz

Hubert Philipp Weber
Apoštolské krédo – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2020

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS **MEDIA**

Hubert Philipp Weber
APOŠTOLSKÉ KRÉDO
Jak chápat
vyznání víry

Hubert Philipp Weber

**Apoštolské
krédo**

JAK CHÁPAT

VYZNÁNÍ VÍRY

VYŠEHRA D

Obsah

Předmluva	9
Vyznání víry	11
VĚŘÍM	13
V BOHA, OTCE	21
Ateismus – spor o Boha	22
Sekularizace – výzva pro ty, kdo mluví o Bohu	24
Jak se o Bohu mluví v Písmu	28
Na cestě k pochopení nauky o svaté Trojici	34
Boží trojjednost	36
<i>všemohoucího</i>	37
<i>Stvořitele nebe i země</i>	39
Stvoření a odpovědnost	44
I V JEŽIŠE KRISTA, SYNA JEHO JEDINÉHO, PÁNA NAŠEHO	45
Boží Syn je Bůh	51
<i>jenž se počal z Ducha svatého, narodil se z Marie Panny</i>	56
Plnost času	56
Marie – žena, matka, panna	58
Marie a víra	62
Pravý člověk a pravý Bůh	65
<i>trpěl pod Pontiem Pilátem, ukřižován umřel i pohřben jest</i>	68
Cesta do Jeruzaléma	68
Soud a odsouzení	70
Zemřel za nás	72
Boží hrob	77

<i>sestoupil do pekel</i>	77
<i>třetího dne vstal z mrtvých</i>	80
<i>vstoupil na nebesa</i>	84
<i>sedí po pravici Boha, Otce všemohoucího</i>	86
<i>odtud přijde soudit živé i mrtvé</i>	87
Kristův návrat	88
Poslední soud	90
VĚŘÍM V DUCHA SVATÉHO	93
Duch – Boží působení zakoušené ve víře	93
Duch svatý je Bůh	94
Dárce života	97
Duch je dar	98
Duch v liturgii	100
<i>svatou církev obecnou</i>	101
Duch a církev	101
Církev jako svátostná skutečnost	102
Je svatá, a přitom je církví hříšníků	103
Katolická, evangelická, ortodoxní, křesťanská?	105
Jedna, apoštolská	106
<i>společenství svatých</i>	108
Bůh vybízí ke svatosti	108
Eucharistická proměna a Kristova přítomnost	109
Svaté přijímání a oběť	110
<i>odpuštění hříchů</i>	113
Hřích je mocný	114
Křest je nový začátek	116
<i>vzkříšení těla a život věčný</i>	118
Tělo a duše	119
Věčný život	120
AMEN	123
Doporučená literatura	125

Předmluva

Víra je už opět tématem – přestože se dlouho zdálo, že mnoha lidem bude stát už leda za pohrdavé potřásání hlavou, vzbuzuje dnes zájem, ale i nesouhlas. S nesouhlasem se setkávají všichni křesťané, mladí i staří. Právě v dnešní době je proto nezbytné, abychom své víře porozuměli. Tuto knihu jsem napsal pro všechny, kdo chtějí tento úkol přijmout za svůj. Její čtenáři nebudou potřebovat žádné zvláštní předběžné znalosti – postačí upřímná touha dát se poučit o víře a jejím jazyce, jímž je teologie.

Jednotlivými oddíly této knihy nás provede Apoštolské vyznání víry, představující cosi jako „křestní slib“ západní církve. Tak si budeme jisti, že se zabýváme opravdu tím podstatným, tedy vírou v Boha Otce, v jeho Syna Ježíše Krista a v Ducha svatého. Osobní otázka každého věřícího zní: „Kdo je pro mne Bůh?“ A všichni křesťané si na ni odpovídají: „Bůh je Trojice, setkávající se s námi v Ježíši Kristu, Božím Synovi, který se stal člověkem.“ K tomuto středu je vztaženo všechno ostatní. Jedním z projevů této víry je právě vyznání, které se nám tudíž k seznámení s podstatnými obsahy víry bude velice dobře hodit.

Vyznání víry je pouhé stručné shrnutí. Neobsahuje všechna témata. Náš stručný výklad může tedy čtenáře do teologie uvést, ale nemůže mu ji celou systematicky zpřístupnit. V Krédu vyznáváme, že Ježíš Kristus je Bůh a zároveň člověk, ale o jeho působení a učení se tam nemluví. Bibli nám vyznání víry nenahradí. Je spíš jen „klíčem“, odemykajícím dveře, které vedou k celému bohatství jejího pokladu.

Knihy o víře vždy vyžaduje konfrontaci s nejvlastnějšími, osobními otázkami. Společná křesťanská víra se musí

shodovat s tím, jak víru já osobně prožívám. Na osobní otázky nemůže dát ovšem žádná kniha – ani žádné společné vyznání – důkladnou odpověď. Proto tu musejí mnohé otázky – třeba ty, které se týkají způsobů, jak víru osobně praktikujeme, základů, o něž se opírá naše mravní rozhodování, nebo lidského utrpení – zůstat nezodpovězeny, a to navzdory tomu, že například právě otázka utrpení mnoho lidí velice trápí. Pro filozofické vyrovnání s utrpením a se zlem tváří v tvář Boží dobrotivosti a všemohoucnosti není v Krédu prostor. Ale nepovznáší tuto otázku právě vyznání víry v trpícího Božího syna na jinou, existenciální rovinu? Krédo nás vybízí, abychom svou víru směle vyznali před světem, stvrdili ji před Bohem a neustále ji sami kriticky prověřovali.

Vznik knihy se nikdy neobejde bez přispění celé řady lidí; všem, kdo přispěli, jsem vděčný. Rozhovory o podstatných náboženských otázkách jsou pro teologa nezbytné. Za spoustu diskusí, které mě přiměly ke stálému vylepšování argumentace, děkuji zesnulému Josefu Stichovi, Dr. Peteru Sterzingerovi a Prof. Dr. Wolfgangu Schreinerovi. Vděčný jsem svým studentům z Katolické teologické fakulty Vídeňské univerzity a mnoha účastnicím a účastníkům teologických kurzů, se kterými jsem mohl spolupracovat. Za pomoc s rukopisem děkuji Erni Hofstetterové, která mi byla kritickou čtenářkou, a Mag. Corinně Turnerové. Vydavatelství Matthias-Grünwald-Verlag děkuji za to, že mou knihu přijalo a dobře se o ni postaralo. Nemohl při tom chybět kritický a laskavý dohled Ulriky Hofstetterové.

Víra je životní cesta, jejímž konečným cílem je Bůh. „Nebot ty jsi nás, Pane, stvořil pro sebe a naše srdce bude nepokojné, dokud nespočine v tobě,“ píše ve svých *Vyznáních* (I,1) církevní učitel Augustin. Kéž tato kniha pomůže našemu zdravému nepokoji a přispěje tím k naplnění naší víry.

Vídeň 28. srpna 2017, v den svátku sv. Augustina
Hubert Philipp Weber

Vyznání víry

Věřím v Boha,
Otce všemohoucího,
Stvořitele nebe i země.

I v Ježíše Krista,
Syna jeho jediného,
Pána našeho,
jenž se počal z Ducha svatého,
narodil se z Marie Panny,
trpěl pod Pontiem Pilátem,
ukřížován umřel i pohřben jest,
sestoupil do pekel,
třetího dne vstal z mrtvých,
vstoupil na nebesa,
sedí po pravici Boha,
Otce všemohoucího,
odtud přijde soudit
živé i mrtvé.

Věřím v Ducha svatého,
svatou církev obecnou,
společenství svatých,
odpuštění hříchů,
vzkříšení těla
a život věčný.

Amen.

VĚŘÍM

Vyznání začíná zcela osobně, slovy o mém vlastním postoji. Co však znamená věřit? Odpověď na tuto otázku dělá potíže i věřícím. Význam pojmu „věřit“ nelze dost dobře definovat. Víra patří do světa lidské zkušenosti; proto se o ní dá vyprávět. Přesvědčivější než snaha o abstraktní definici jsou tedy příběhy. Otázka, kdy začal příběh naší osobní víry, nás vrací k události, kterou si mnozí z nás vůbec nespojují s osobními vzpomínkami – k našemu křtu. Přestože v posledních letech přibývá křtů lidí dospělých, stále ještě platí, že valná většina křesťanů byla pokřtěna v útlém, kojeneckém věku. V křesťanské společnosti je tato praxe naprosto smysluplná a teologicky podložená. Vede ovšem k tomu, že akt vědomého a rozhodného přijetí víry často v našem myšlení už absentuje.

Křest je svátost. To znamená, že reprezentuje skutečnost, kterou nese v sobě a již dává zároveň vzniknout v daném člověku. Těžištěm křtu je ponoření do vody (u nás obvykle redukované na pouhé pokropení), kterému předchází trojí otázka týkající se vyznání víry: „Věříš...?“ – „Věřím.“ Křtěnec – který už dospěl k víře a coby katechumen svou víru během přípravného období prohloubil – má tedy vyslovit slyšitelné veřejné vyznání. Není to nijak lehké. Katechumen poznal Boha, svěřil se mu a obrátil se k němu s modlitbou. Víru, jejímž je už nositelem, má teď vyznat veřejně.

Jak ve víře člověk dospěje až sem? A co tedy vůbec znamená věřit? Většinou si lidé myslí, že víra je protějškem vědění, tj. že spočívá v tom, že můžeme tomu či onomu tvrzení věřit, přestože skutečnost, které se týká, je neprokázaná, resp. nepoznaná. Takový význam mají slovesa „předpokládat“ či „domnívat se“. Původní podoba víry ovšem taková rozhodně